

[Aksel Møller.]

Når en lov om en sådan udligningsordning skal skrives, er det mit håb, at et meget væsentligt princip, som findes i den nugældende ordning af udligningen mellem hovedstadskommunerne, bevares også fremover, nemlig det, at der er tale om en indtægtsudligning mere end en udgiftsudligning. Det ærede medlem hr. Urban Hansen ønskede, at lovforslaget mere skulle tage karakter af en udgiftsudligning. Jeg er principielt uenig med ham i dette synspunkt. Der er nemlig ikke noget så irriterende og for folkestyret så demoraliserende som at skulle betale regningerne for andre. Jeg tror, enhver vil være enig i, at det naturlige er, at udligningen bygger på et indtægts-synspunkt fremfor på et udgiftssynspunkt, og jeg tror også, at det i det lange løb vil være bedst for alle kommuner, om dette princip fremover vil blive fastholdt.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige den højtærede indenrigsminister, at dette lovforslag vil blive velvilligt og hurtigt behandlet.

Rager: Når jeg kan anbefale dette lovforslag til vedtagelse, er det på ingen måde, fordi jeg er tilfreds med dets indhold. Det er det, vi kan få i øjeblikket, kan jeg forstå, men det er ikke på langt nær tilfredsstillende.

Den tidligere taler sagde, at det hvilede på en indstilling, som de tre kommuner var enige om: Jeg ved ikke, hvorfra man har den idé, for Københavns borgerrepræsentation har ikke haft lejlighed til at udtale sig. København har haft et forhandlingsudvalg, og det forhandlingsudvalg er blevet enigt med forhandlingsudvalg fra de andre kommuner, men overborgmesteren eller magistraten har ikke fundet anledning til at orientere Københavns borgerrepræsentation eller til at spørge borgerrepræsentationen om dens mening. Jeg mener, at under et kommende udvalgsarbejde må det være naturligt, at udvalget enten selv eller gennem ministeren anmoder borgerrepræsentationen i Københavns kommune om en udtalelse om, hvorledes borgerrepræsentationen ser på det forslag, som er lagt frem her.

Jeg noterede mig med glæde en række af de udtalelser, som det ærede medlem hr. Aksel Møller fremsatte, og som viste en forståelse af Københavns kommunes pro-

blemer, som vi ikke er vant til dér. Jeg tror, det ærede medlems virke som indenrigsminister har gjort hans sind opladt for vanskelighederne. Det er udmærket, at vi får en så kraftig og sagkyndig støtte, vi, der mener, at Københavns kommune på så mange områder er forfordelt, og jeg håber på fortsat hjælp fra det ærede medlem.

Det ærede medlems egen kommune vil jo også komme til at stå overfor mange vanskeligheder og svære problemer i den kommende tid, og jeg vil gerne tilslutte mig det spørgsmål, som det ærede medlem rejste: Er det nu nok, at vi foretager udligningen mellem København, Frederiksberg og Gentofte? Skal vi ikke længere ud, skal ikke flere af Storkøbenhavns kommuner med? Dette problem må man snarest muligt tage op til undersøgelse, således at det i hvert fald bliver løst i løbet af et par år. Jeg gør opmærksom på, at denne udligningslov kun er et af de problemer, der ligger for. Der er også mange andre spørgsmål. Jeg minder om spørgsmålet om hospitalsudgifterne. Jeg vil pege på fordelingen af motorafgifterne, jeg vil pege på Københavns afholdelse af en del af overøvrighedsudgifterne — for blot at nævne nogle enkelte eksempler.

Jeg havde jo ønsket, og det har jeg givet tilkende i en tale ved finanslovforslagets første behandling, at borgerrepræsentationen havde fået lejlighed til sammen med medlemmer af magistraten at forhandle med indenrigsministeriet, eventuelt med finansministeriet, om en ordning af forholdene, og jeg forelagde også et dertil sigtende forslag i borgerrepræsentationen, men af en eller anden uforklarlig grund, forekommer det mig i hvert fald, havde den socialdemokratiske gruppe dér ikke interesse i at få problemerne drøftet; man ville ikke være med til det udvalg, fordi, som ordføreren, det ærede medlem hr. Urban Hansen, der også er ordfører her i dag, sagde, budgetudvalget allerede i fjor har rejst disse spørgsmål overfor magistraten, og det første, man har gjort i år, er at spørge magistraten, hvordan det går. Derfor ville de ikke have noget andet udvalg. Fra magistraten foreligger der mig bekendt endnu ikke noget svar. Jeg beklager den passivitet, der på den måde er udvist i disse spørgsmål, en passivitet,